

ΝΗΣΙΔΕΣ

Δρόμοι και σχέσεις... ζωής

07.03.2015, 06:14 | Ετικέτες: [παιδί](#), [μετανάστες](#), [εθελοντισμός](#), [μαθητές](#), [γυναίκα](#)

Συντάκτης: [Φεβρωνία Παντελή](#)

Μία διώροφη μονοκατοικία στο Γκάζι, 150 εθελοντές, 50 παιδιά και... πολλή αγάπη αρκούν για να μοιάζει ο κόσμος καλύτερος. Στο Κέντρο Επικοινωνίας των «Δρόμων Ζωής» οι φωνές και τα γέλια καλύπτουν ακόμα και τον εκκωφαντικό και άναρχο ήχο της μουσικής από τα μπαράκια της γύρω περιοχής και συνάμα φανερώνουν ότι δεν πρόκειται απλώς για στείρα ενισχυτική διδασκαλία. Η ατμόσφαιρα είναι τόσο οικογενειακή που νιώθεις σαν να έχεις τρυπώσει σ' ένα σπιτικό. Το κέικ επάνω στο τραπέζι, τα πειράγματα ενός πιτσιρικά που μόλις έχει βγει από το μάθημα και η θαλπωρή από τη μυρωδιά των αρωματικών κεριών συνοδεύουν το σπουδαίο δώρο της γνώσης.

Τα τελευταία 19 χρόνια, η εθελοντική οργάνωση «Δρόμοι Ζωής» βρίσκεται κοντά σε παιδιά Ελλήνων μουσουλμάνων της Θράκης αλλά και μεταναστών της περιοχής με σκοπό να καλύψει τα κενά που έχουν στα μαθήματα που παρακολουθούν στα διαπολιτισμικά σχολεία. Παράλληλα, στηρίζουν ποικιλοτρόπως οικογένειες που αντιμετωπίζουν οικονομικά και προβλήματα κοινωνικού αποκλεισμού, ενώ έχουν αναλάβει τη συλλογή και τη διανομή τροφίμων από δωρεές σε άπορες και μονογενεϊκές οικογένειες.

Την ίδια ώρα, μέσω του προγράμματος «Καφενείο Γυναικών», οι γυναίκες που βιώνουν συνθήκες άγνοιας και καταπίεσης λαμβάνουν ψυχολογική αλλά και πρακτική υποστήριξη. Ταυτόχρονα, η οργάνωση συνεργάζεται με επίσης εθελοντικές οργανώσεις παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και ποτέ δεν έχει δεχτεί οποιαδήποτε κρατική χρηματοδότηση ή ένταξη σε προγράμματα επιδοτήσεων. Οι βασικοί πόροι της προέρχονται από τα μέλη και τους φίλους της, από το αξιόλογο και πλούσιο Bazaar που διοργανώνεται κάθε Χριστούγεννα αλλά και από τα έσοδα άλλων εκδηλώσεων.

Οι εμπνευστές των «Δρόμων Ζωής», Μάτα και Κώστας Βαρλάς, μας εξηγούν πώς ξεκίνησαν όλα, κάνοντας μια αναδρομή στο 1996, όταν το Γκάζι δεν θύμιζε σε τίποτα τον σημερινό... μοδάτο πόλο έλξης για διασκέδαση και ψυχαγωγία. Ωστόσο τα προβλήματα των πληθυσμών της περιοχής μάλλον παραμένουν τα ίδια. «Αρχικά μας ευαισθητοποίησε η εικόνα των παιδιών στα φανάρια. Γνωρίζαμε ότι δεν είχε νόημα να τους δίνεις χρήματα, διότι όπως όλοι ξέρουμε δεν τα βοηθάμε ουσιαστικά με αυτόν τον τρόπο. Παρακολουθώντας ένα σεμινάριο συνταξιούχων κοινωνικών λειτουργών με θέμα "Τα παιδιά των φαναριών", ήρθαμε σε επαφή με έναν δάσκαλο από το 87ο Δημοτικό σχολείο διαπολιτισμικής εκπαίδευσης στο Γκάζι και ενημερωθήκαμε για τις συνθήκες διαβίωσης των Ελλήνων μουσουλμάνων της Ξάνθης και της Κομοτηνής που κατέβηκαν στην Αθήνα ως εσωτερικοί μετανάστες.

Τις απογευματινές ώρες

το μάθημα γίνεται σε όλα τα δωμάτια του σπιτιού |

Ετσι ξεκίνησε η ιδέα της ενισχυτικής διδασκαλίας αλλά και η ώθηση αυτών των παιδιών προς τη μόρφωση, ώστε να διεκδικήσουν μια καλύτερη ζωή με περισσότερες επιλογές», θα πει ο Κώστας Βαρλάς. Αρχικά τα μαθήματα γίνονταν σε καφενεία, παγκάκια, αλλά και σε οποιοδήποτε χώρο τούς παραχωρούσαν. Πέρασαν τέσσερα χρόνια συνεχούς δράσης, ωστόσο, μέσω της καθημερινής επαφής με τους πληθυσμούς, οι εθελοντές ανακάλυπταν ότι ανάγκες δεν σταματούσαν να γεννιούνται. Οι ιστορίες που θυμούνται είναι αναρίθμητες, όπως όταν κάλεσαν τους Γιατρούς του Κόσμου και ανέλαβαν τον εμβολιασμό 80 παιδιών, μέσα σε ένα καφενείο. Ή όταν βίωσαν μαζί τις επιπτώσεις του μεγάλου σεισμού του 1999 στην Αθήνα με αποτέλεσμα τη διαμόρφωση πολύ ισχυρών δεσμών μεταξύ τους.

Παράλληλα, φίλοι και γνωστοί συγκέντρωναν τρόφιμα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης. Τότε, η Μάτα και ο Κώστας διαπίστωσαν ότι είχε έρθει η στιγμή να οργανωθούν και να προσδώσουν έναν πιο επίσημο χαρακτήρα στις μεμονωμένες δράσεις τους, ώστε να έχουν τη δυνατότητα και το περιθώριο να ελίσσονται. «Ετσι ωρίμασε η ιδέα. Μας ήξεραν και τους ξέραμε πια, η εμπιστοσύνη χαρακτήριζε τη σχέση μας και έπρεπε να οργανωθούμε.

Το 2000 δημιουργήθηκε η Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία “Δρόμοι Ζωής” και ξεκίνησε να λειτουργεί καθημερινά το Κέντρο Επικοινωνίας, με 40 μαθητές τότε. Τρία χρόνια αργότερα, ήρθε και η πρώτη γενιά που πήγε Γυμνάσιο. Εκείνη ήταν μια πολύ επιτυχημένη γενιά, καθώς πολλά παιδιά πήγαν και στο Πανεπιστήμιο. Επίσης, κάποιοι μαθητές στην πορεία παντρεύτηκαν μεταξύ τους», θα πουν. Εξίσου σημαντική παράμετρο του έργου των «Δρόμων» αποτελεί και το γεγονός ότι πολλά κορίτσια άρχισαν να πηγαίνουν σχολείο, κάτι που δεν ήταν καθόλου δεδομένο, ενώ μετατέθηκε η ηλικία γάμου στα 18 χρόνια.

Τα έργα των παιδιών |

Εκτός από την ενισχυτική διδασκαλία, ο στόχος είναι η διαμόρφωση μιας πιο σφαιρικής αντίληψης του πολιτισμού, των τεχνών και όλων των εκφράσεων της ζωής. Συχνά, οι μαθητές σε συνεργασία με τους εθελοντές, που τους μεταφέρουν τις δεξιότητές τους σε διάφορα πεδία, ανεβάζουν θεατρικές παραστάσεις σε θέατρα που τους παραχωρούνται. Παράλληλα, κάθε Σαββατοκύριακο, συμμετέχουν σε ευρεία γκάμα δραστηριοτήτων. Τους παρέχονται εισιτήρια για επισκέψεις σε μουσεία, κινηματογράφο και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, εμπλουτίζοντας έτσι τις γνώσεις τους και διευρύνοντας τους ορίζοντές τους.

«Καμία επιδότηση και τήρηση της αρχής της ελευθερίας»

Οι «Δρόμοι Ζωής», εξ αρχής, βασίστηκαν στον εθελοντισμό και γύρισαν την πλάτη σε οποιαδήποτε κρατική ή δημόσια χρηματοδότηση, όποιο κόστος κι αν συνεπάγεται αυτή η επιλογή, υποστηρίζουν η Μάτα και ο Κώστας.

«Έχουμε μείνει συνειδητά εκτός επιδοτήσεων και προγραμμάτων χρηματοδοτήσεων. Δεν θέλαμε να αλλοιωθεί η ποιότητα στη σχέση μας. Αλλωστε ήδη υπήρχε μια προκατάληψη λόγω εκμετάλλευσης των πληθυσμών αυτών κι εμείς θέλαμε να είναι ξεκάθαρο ότι τα κίνητρά μας ήταν αποκλειστικά να βοηθήσουμε. Επιπλέον και για να φτάσουμε στο σήμερα, αν έχεις μάθει να επιβιώνεις δεν ελλοχεύει ο κίνδυνος να διαλυθείς λόγω έλλειψης χρηματοδότησης. Αυτό δεν σημαίνει ότι η οικονομική κρίση δεν μας έχει επηρεάσει -και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό. Στόχος μας είναι η οργάνωση να “επιβιώνει” και να λειτουργεί. Παράλληλα, επιδιώκουμε την τήρηση της αρχής της ελευθερίας, καθώς είμαστε μια κοινότητα που αποτελείται από ανθρώπους διαφορετικών ηλικιών, γενιών, κουλτούρας κ.λπ. Στα θετικά συγκαταλέγεται το γεγονός ότι ο αριθμός των εθελοντών έχει αυξητική τάση και, διαπιστώνοντας την ποιότητα των νέων ανθρώπων που μας πλαισιώνουν, δεν μπορούμε παρά να μην είμαστε αισιόδοξοι».

Η Δέσποινα Δεληγιαννίδου είναι εθελόντρια στους «Δρόμους Ζωής» τα τελευταία τέσσερα χρόνια και αφιερώνει αρκετές ώρες από την καθημερινότητά της στο Κέντρο Επικοινωνίας, προσφέροντας από διάφορα... πόστα.

«Η εμπειρία είναι απόλυτα θετική, καθώς ο εθελοντής δεν δίνει μόνο, αλλά παίρνει. Πόσω μάλλον όταν έχει να κάνει με παιδιά που έτσι κι αλλιώς η συναναστροφή μαζί τους είναι ζωογόνα και εποικοδομητική. Ο στόχος μας είναι να τα ωθήσουμε να κάνουν μικρά αλλά σταθερά βήματα. Η αγάπη και η ζωντάνια που εισπράττουμε από αυτά μάς κάνουν κι εμάς πιο δυνατούς και αισιόδοξους», θα πει.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε την ιστοσελίδα της οργάνωσης, www.dromoi-zois.gr

Στο πεδίο «Φροντίδα» διατίθενται στοιχεία σχετικά με τη συγκέντρωση τροφίμων για 45 οικογένειες που έχουν ανάγκη και μέσω ενός πίνακα παρουσιάζεται ο αριθμός των αποθεμάτων των προϊόντων στο μικρό

«μπακάλικο» της οργάνωσης.

Ανεξάρτητα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης Α.Ε.
Κολοκοτρώνη 8, 10561 Σύνταγμα
Τηλ: [+30 21 110-45-000](tel:+302111045000)
Φαξ: [+30 21 110-45-175](tel:+302111045175)
Email: contact@efsyn.gr

© 2015 Εφημερίδα των Συντακτών
Site by WDM